

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182540688/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Bjørgdalers-Gedlens Hændelser.

Nr. 2.

Det Dronen bl. og vi
Verist er Staben ejt. vi sit Taffotteri
Baating

Femte Kapitel.

Landeplagen.

Der bedes i de aarlige Kirkebonner om Beskyttelse fra Pest, Krig, o. s. v. Landeplager, hvis ødelæggende Folger man af Erfarenhed har lært at hænde og at frugt for, og hvis gyselige Birkninger kanste, paa den Tid, da Bonnerne blev forfædede, var i alt for frist Minde, til at Forfatteren skulle have udsat nogen af dem. Ulagt det nu kunde synes mindre beskyttelige, især da vi ved, at Guds Godhed er alt for stor, til at han skulle kunne straffe med mere end en Landeplage paa en Gang, saa er det dog irgeulunde min Mening, at de børde udslettes af Kirkebonnerne, eller at man med storke Punktenhed nu end tilformstulde bede om Beskyttelse besvra, men alene at man børde tilfoje den tredje nu græssende Plage, nemlig: Taffotteri-Sygen, der ufejberlig er den Inkognito, hvorunder Djævelen, Døden og alle Ulykker for nærværende Tid rejser omkring i Danmark. Den er en hæftig Syge, langt mere ondtstilende end Pesten, og langt surligere, fordi dens Angreb ere for en Del behagelige; fordi den har giftet sig med Haabet, Hjælvens bedste Datter, hvormed alle andre

Baating (Klaus), den næste Diger (1746—91).

2*

Ulykker istum ere besvogrede: fordi dens Godheder forandresinden fortid til den bitterste Galte; og fordi den dræber langt om og vildigt, naar Pejen derimod angiver Menneskene saa pludselig, at de bertræsses, før end de endog saa Tid til at mærke det. Ingen Krig kan være saa ødelæggende for et Land, som denne Sygdom. Han udmøter Hovedstaden til Statens Liv, uden at kunne tilstoppe de ualige smac Kort, hvorfra Bandet nært igjæn tilslår, og denne Virking ved man i Forvejen; denne derimod udpræpper de smaa Bække for daa en Gang at foruge Hovedstaden, og alt for sildig isæd de ulykkelige Folger heraf, naer Hovedstaden er udtonnet, alle Korter tilsløppede og intet Tillab mere at vente. Den fortærer Statens Marv under Stin of at jukle den og inigre for ethver: enekti Ledemoed for des sikre og høitigere at kunne ødelægge det hele. Der er netop samme Forhold imellem Votterisbyen og en anden Landeplage, som imellem Hjælpen og den aabenbare ugadelige. Denne er Herdi af ethvert Menneske, alle ihygte for ham og til ham; han søger man, fordi han trods et være god; denne har eksteret aabenbare Krig med det hele menneskelige Åben; han er alles Ven; og naar denne gør omkring med det dragnede Sværd i Haanden, ligesom med et Stilt, hvorej man kan hænde hans Profession og hans indvortes Ordstab, saa lemmer han ned Fredsvalmer i Hæderne og Helligheds Rosse, men skjuler under Venstabs Røde en forghetst Doll, hvormed han dræber, idet han omhværer.

Tristig tor jeg sige, at der gives ingen Last, hvortil Votterisbyen ikke har brevet et Menneske: ingen Udsævelse, hvori den ille han jukler den jyngre. Selomors, Drab, Hjælper, Djæveri, Bedrageri, Mened og ualige andre Laster ere alle Birkninger af denne djæveliske Opfindelse. Læser, der vel, des værre! har været bekendte tilskuer, men aldrig havde blevet adboede i han ejstelig en Overflodighed, naar de havde manglet denne Drivejebet^{*)}) Sjælden vilde et Barn have undermineret

^{*)} Beg tæller her eut og alene om Taffotteriet, uden henvigt til usædlig Forstyrrelse, der ugenående er ian stedeligt. Tidss udgivelse